

Sjömans - Wisor.

Wi som på hafwet wida
I storm och öwar wandra kring,
Wi får ei längre bida
Se flickor i en ring!
Hur de oss fransar binda
Och sätta oss uppå
Når wi vårt ankar winda,
Och tåg om spelet linda,
Wi straxt till sjös då gå!

2.

Då wi med mod och ndie
Vårt ankar lyckligt windat opp,
Så hisa wi med löje
Mårs-segel upp i topp.
Når segel-flaggan swajar
Då säga wi adio!
Se wimplar hur de wajar
Wi rår i fyrkant kajar
Lef wål hwar Swensker mö!

3.

Wi låte socken falla,
En man wid springet färdig står
Ja klara å wi alla
Når wi kommando får.
Vårt skepp i låga blänker
Af snälla stycke-skott.
Sag på min flicka tänker,
All sorg i hafwet sänker
Och lyckligt seglar bort,

4.
Med tåcka kunder wåta,
Min flicka uppå stranden står,
Wid farwål min sâta
Jag affsed från dig tar,
Jag dig i mörkret gömmer
Till det jag dig får se.
Hwar natt jag om dig drömmar
Och aldrig dig förglömmar
Förrän jag med dig dörr.

5.
Då himlen blifwer mulen
Och solen under månen går
Ja natten kall och kulen
Då kostar det wist på
När regn och snö sig blanda
Och haffens böljor rörs,
Då måste jag som andra
På stolta böljan wandra
När blirt och dunder hörs.

6.
Utt se har Sjöman snäller
Han uti mårnen swingar sig
Han aktar ej hwad galler
Han är så gladelig.
Han stundom win får dricka
Ja watten måst är wan
Ja lycklig är den flicka
Som Sjömans skål får dricka
Och säga: Skål min man.

7.
Nu waren då wälkomne
I Sjöman ifrån utländsk or
Ja alla å wi glada
Utt resan gått så fort

Wälkommen till din flicka
Hon längtat efter dig!
Så will wi din skål dricka
Och önska dig god lycka,
Ja, hurra, hwar för sig.

8.
Blås upp i Musikanter
För Sjömans gossar friskt låt gå,
Ty alla ha de hjertan
Lifsom af jern och stål.
Ja alla å de klara,
Utt wåga lif och blod
För fosterlandets åra
Och wåra flickor kåra,
Och det med hurtigt mod.

9.
Wi årans fransar knyta
Utt sätta på de Swenska mör
Wi sedan hjertan byta
Så länge tills wi dörr.
Utt tåcka kåra sjålar
Blöm aldrig bort er wån;
Som för sin flicka trålar,
Mot werldens falskhet stråfwar,
Sif hjertat ert igen.

Wäst wi åre uti ro
Kommer Lotsen om bord,
Winden fogar sig och wi göre oss klara,
Wår Kapten säger: opp!
Lustigt mod i wår fropp.
Låt oss winda me'n tåget löper lätt.

2.
När wår Styrman order får;
Som för oss alla går,

Han of kallat och wi alle måst lyda.
Goslar rasst på en gång!
Tiden blir ei så lång.
Låt of winda me'n tåget löper lätt.

3.

När vårt tåg wiða steg
Några man bråcker af
Till att göra Märksseglen lösa
Vårt Stag-segel hisas opp
Men förglöm ei wår Fock
Låt of winda me'n tåget löper lätt.

4.

När vårt segel står i topp,
Uppå Gud lätt vårt hopp;
Winda ankaret hurtigt — och båten.
Lader an Zimmerman,
Skeppet swalar från land.
Gud ledsage of med sin hand.

5.

Ett jag ei förglömma kan
Glickorna uppå strand
Fålla tårar på snöhwita kinder.
De wist önska och ber
Gud han ware med er,
Han ledsage er på böljorna blå.

6.

Derföre nu en och hwar,
Som på Skepp farit har,
Bedjen Gud att han tacks of bewara
Att ei böljan den blå
Of ei uppsluka må.
Låt of winda me'n tåget löper lätt.

Säljes i Wjdenstahls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, E. A. Ortman, 1823.